

Марио Левреро

ЛОВ НА ЗЕЧЕВЕ

Пролог

Ишли смо да ловимо зечеве. Била је то добро организована експедиција коју је предводио идиот. Имали смо црвене шешире. И сачмарице, бодеже, митраљезе, топове и тенкове. Други су били празних руку. Лаура је ишла гола. Пошто смо стигли до големе шуме, идиот је подигао руку и наредио нам да се раштркамо. Читав смо план имали. Све детаље смо предвидели. Било је ловаца самотњака, а било је и група од по двоје, троје или петнаесторо. Укупно узев, било нас је много, и нико није имао намеру да извршава наређења.

III

Лаура је пузала по травњаку. Голицање травки би је узбудило, и онда би се појавио зец. Она би га прихватила међу ноге. Било је лепо гледати белу главицу како извирује и њушка над тим гаћицама такође белим. Говорила је како су јој дражи зечеви него људи; како је зечевима длака мекша, а тело топлије. А уколико би мало одвише стегнула мишиће, зецу би се замаглило пред очима и умро би у заносу, грациозно, или чак равнодушно.

IV

Зец на ражњу нам се допада, али омиљени плен су нам шумари. Зечеви се лове стрпљиво и лукавством, прилично компликованим замкама са грањем и шаргарепама. Шумари, са друге стране, изискују читав наш арсенал. Пушкарање је трајало до сутона. Четрдесет голих шумара обесили су на четрдесет вешала. Вране су им вадиле очи, а воњ трулежи привлачио је хијене. Костури шумара висили су годинама на вешалима, за пример другим шумарима, и деци.

V

Мудровањима старих не треба превише веровати. „У овој шуми – казао ми је један стари шумар – некад су били сви зечеви света. Био је то рај за ловце и, док нису дошли ловци, рај за зечеве. Читава шума била је нервозна бела маса, чупава и мека, с безброј заобљених врхова. – Несумњиво је мислио на зечје учи, које су шиљатог облика. – А сад нам је само сећање на зечеве остало. Будите сигурни да нећете пронаћи ниједног, колико год га тражили.“ Но упркос прерушавању, које је било непрекорно – одећа,

наочаре – препознао сам га и казао му: „Ниси ме преварио, зече. Бежи, јер бројим до десет и пуцам.“ Уши, пажљиво зачешљане уназад, напречац су се усправиле; округле наочари пале су на тло и нестале у трави. Зећ се удаљио престрављено поскакујући међу дрвећем. Избројао сам до десет и опалио.

IX

Шуму смо одабрали из два разлога: јер у шуми нема зечева и јер немамо представу како се лове. Неки, у својој наивности, подражавају рику лоса; други се веру уз дрвеће и преврћу гнезда; други опет прскају инсектицидом старе кошнице које су пчеле заборавиле. Има их који квачу, креште и кокодачу; има их који витлају црвеном крпом; има их који користе гајгеров бројач.

Идиот иде у шуму да машта о еротичним зечевима и мастурбира. Верује да су великих груди и облик кукова. Еваристо, водоинсталатер, замишља да им је у утроби компликован сатни механизам и волео би да ухвати једног не би ли га расклопио.

Други, који су прочитали какву нетачну информацију на ту тему, лежу под дрвеће и чекају их да падну. Пошто се смрачи, идиот, исцрпљен од мастурбације, продорно звизне (звук је звонак и клокотав због бала које се мешају с ваздухом који излази) и сви се окупимо на договореном месту и приљежно се враћамо у замак.

XXV

Плодност зечева је невероватна. Погледајте овај пар: кроз неколико минута биће четири паука, осам жаба, шеснаест папига, тридесет и два пса, шездесет четири буфала, сто двадесет осам слонова.

XXXV

За оне који естетику лова на зечеве, или његову метафизику, осећају као нешто суштинско, светлост је можда и најважнији фактор о коме треба водити рачуна. Директно сунце наружује зечеве, одузима им реалистичност и драж. Тама ноћи чини их невидљивим, неухватљивим и врло опасним. Тек на несигурној светлости последњих искошених зрака сунца, у оном чаробном тренутку који наступа који минут по заласку, у пуној мери долазе до изражаја њихова лепота и веродостојност. Али веома је тешко уловити их у пролазности тог тренутка: такав је закључак до кога ће разборит посматрач доћи.

L

Највећа тешкоћа, с којом се сусреће чак и најверзиранији ловац, јесте да се на први поглед успе уочити разлика између зеца и кокошке. Будући да је кокошака више него зечева, и да је та размера збиља забрињавајућа, одвише често завршимо кусајући одвратну кокошју супу за којом следи пилетина на португалски начин и пиринач

с пилећим изнутрицама, уместо укучних зечева с ражња који су наша радост и смисао наших живота.

Ловца скоро увек превари сличност длака на шапама једних и других, свиленасте заобљене уши, и изнад свега боја крила и онај загасити тон огромних кљова од слоноваче. Са друге стране, разликовати их у лабораторији веома је лако: реакција лакмус папира показује да пљувачка кокошке има много вишу рН вредност од зечје. Али премда многи верују у супротно, шума није исто што и лабораторија, тако да наставамо да једемо пилетину и гнев спрам живота таложи се у нама.

LI

Уколико бисте желели да пођете с нама у лов на зечеве, одмах ћу вас упозорити да је најбоље да од те идеје одустанете. На првом месту, биће вам веома тешко, уколико не и немогуће, да пронађете наш замак. Намерно сам оставио веома непрецизне или чак лажне одреднице у својим текстовима. На другом месту, све и да лоцирате замак, нећете моћи да избегнете небројене смртоносне замке које смо поставили унаоколо, управо да нас поштеде странаца попут вас. На трећем месту, све и да избегнете замке, нећете моћи да прекорачите шанац пун крокодила. На четвртном месту, све и да прекорачите шанац, нећете моћи да савладате огромну капију од највиших решетака, гвоздених и зашиљених при врху попут копаља. На петом месту, и да савладате капију, хладноћа нашег пријема толико би вас скрхала да бисте се вратили откуд сте дошли. Но уколико сте у стању да савладате све ове потешкоће, мада нећете моћи с нама у лов јер правила која је успоставио идиот забрањују то јасно и једном засвагда, заузврат ће вам припасти рука краљеве кћери, те прекрасне жене која од памтивека чека на човека који би био кадар да је заслужи.

LVIII

Био је то први и последњи пут да идемо у лов на зечеве. Наша филозофија, која нас држи на окупу и пружа нам упориште, забрањује нам да понављамо одређена искуства, каква год она била. То је тајна наше вечне младости, нашег сталног весеља и те ватре узвишене доброте која увек трепери у нашим очима.

LX

Кад се зец принесе уху, чује се шум мора.

LXIII

Зец с параноидним тенденцијама верује како га прогања мноштво ловаца који желе да му науде; повучен је и неповерљив, и живот проводи замишљајући како ће постати жртва комплексних махинација и стравичних замки. У акутној фази делиријума

покрети су му неспретни и некоординисани и губи сваку способност резоновања. То је најпогоднији тренутак да га ловац с лакоћом ухвати.

LXXXV

Наша деца, која нас увек прате у лову на зечева, научила су од њих једну реч нејасног значења, придев који неселективно употребљавају уз различите именице у најразноврснијим ситуацијама: чуле. Идиот је чуле, нове завесе на замку су чуле, кафа с млеком је чуле, флеке од катрана су чуле.

Водоинсталатер Еваристо, којег у часовима доколице море филолошке бриге, посветио је много времена истраживању зечјег језика. На концу је открио како је придев чуле који користе деца искривљени облик јединог израза који употребљавају зечеви за међусобну комуникацију, док тужно одмахују главом: енглески израз *too late* (прекасно).

XCVI

Као поучни пример вранама и хијенама из шуме, понекад костуре наше деце качимо на злокобна вешала.

(Са шпанској превео Душан Вејновић)